

3 مرداد ماه سال 1387 هجری شمسی؛ برابر با 21 رجب سال 1429 هجری قمری و 24 ژوئیه

26 سال پیش درچنین روزی - سوم مرداد ماه سال 1361 هجری شمسی : دکتر حمید عنایت نویسنده و مترجم توانای ایرانی با زندگی وداع کرد . ایشان پس از اخذ درجه کارشناسی در ایران برای ادامه تحصیل به انگلستان سفر کرد و بعد از دریافت دکتری در رشته اقتصاد و علوم سیاسی از دانشگاه لندن به وطن بازگشت . دکتر عنایت از آن پس به تدریس و تحقیق در دانشگاه تهران مشغول شد و در مدت عمر کوتاه خود کتابها و مقاله‌های متعدد در زمینه فلسفه و اندیشه سیاسی تألیف و ترجمه کرد . از این استاد فرزانه آثار ارزشمندی چون سیری در اندیشه سیاسی غرب ؛ تاریخ طبیعی دین ؛ اسلام و سوسیالیسم باقیمانده است .

25 سال پیش درچنین روزی - 3 مرداد ماه سال 1362 هجری شمسی: استاد سیف الهی یزدانی هنر خوشنویسی بویژه خط نستعلیق بدرود حیات گفت . استاد یزدانی در زادگاهش دامغان و سپس به تهران به هنر آموزی پرداخت و سالها نزد استاد عل یاکبر کاوه شاگردی کرد . از جمله آثار استاد سیف الهی یزدانی کتابت قرآنی زیبا و نفیس به خط نستعلیق و کتابت آثار چون شمع ، جمع ، دیوان حافظ . شاهنامه بایسنقری و ترجیح بند هانف را می توان نام برد .

102 سال پیش درچنین روزی - 21 رجب سال 1327 هجری قمری: ابراهیم خان صدیق الممالک از مستوفیان و تاریخ نگاران عهد قاجار بر اثر سکنه قلبی درگذشت. او از مردم کاشان بود و بعد از آمدن به تهران به کارهای دیوانی مشغول شد. صدیق الممالک مدتی هم در کتابخانه سلطنتی به کارگمارده شد. او اهل قلم بود و اثر مهم او «مُنْتَحَبُ التَّوَارِيخِ» است که یک دوره تاریخ عمومی را شامل می شود. صدیق الممالک این کتاب را در زمان مظفرالدین شاه کامل کرد و بنام «مُنْتَحَبُ التَّوَارِيخِ مَطْقَرِي» منتشر ساخت. این کتاب اقتباسی آشکار از لبُّ التَّوَارِيخِ است و صدیق الممالک اثر خود را از آغاز تا رویدادهای سال 948 هجری قمری از لبُّ التَّوَارِيخِ گرفته است. همچنین وقایع روزگار را از جلد سوم منتظم ناصری نوشته است.

80 سال پیش درچنین روزی - 21 رجب سال 1349 هجری قمری: میرزا حسن اصفهانی متخلص به آتش از شاعران متأخر ایران بدرود حیات گفت. آتش در تکیه سراب نزدیک تخت پولاد اصفهان مدفون است. میرزا حسن در خانواده ای روحانی بزرگ شد و پدرش از روحانیان محترم و با نفوذ جامعه روحانی اصفهان بشمار می رفت. میرزا حسن پس از اتمام تحصیل به بازرگانی مشغول شد و تا پایان عمر به تجارت پرداخت. آتش اصفهانی در ابتدای شاعری بینوا تخلص می کرد اما بعد تخلص آتش را انتخاب کرد. آتش اصفهانی بیشتر غزل می سرود و در سرودن غزل از شیوه صائب و کلیم کاشانی پیروی می کرد. دیوان اشعار آتش اصفهانی در سال 1338 به کوشش سید علی نوربخش آزاد و با مقدمه استاد جلال الدین همایی به چاپ رسید.